

คุณญุตินันท์ เทียงนิมิตร

“เดี๋ยวมา รออยู่ที่นั่น” เป็นคำพูดที่คุณญุตินันท์ได้ยินจากเพื่อนใหม่ ตอนนั้นเธอไม่นึกเลยว่าเขาไปแล้วจะไปลับพร้อมทั้งนกขของรักของเธอไปด้วย

เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ คุณญุตินันท์ เทียงนิมิตร หรือไอซ์ เดินทางไปร่วมงานหล่อหลวงปู่ทองคำกับคุณแม่และคุณป้าซึ่งไปวัดพระธรรมกายอยู่เป็นประจำ

คืนก่อนวันงาน คุณแม่บอกกับเธอว่า “พรุ่งนี้แม่จะไปวัดนะจะไปเอาบุญใหญ่งานหล่อหลวงปู่ แม่คงไปต่างจังหวัดกับหนูไม่ได้” เมื่อเธอได้ยินอย่างนั้นก็เลยตอบคุณแม่ไปว่า “ถ้าอย่างนั้นไอซ์ไม่ไปทำงานแล้ว ไปเอาบุญกับแม่ดีกว่า”

ด้วยความที่ห่างหายจากวัดไปนาน เมื่อได้เห็นสาธุชนในชุดขาวสะอาดตาเป็นแสน ๆ คน บนสมาธรรมกายสากล เธอถึงกับเอ่ยออกมาว่า “โอ้โฮ! หลวงปู่ท่านคงศักดิ์สิทธิ์มากเลย คนถึงได้มากันเยอะแยะขนาดนี้”

พอได้เวลาหล่อหลวงปู่ เธอก็หย่อนมหาสุวรรณนิลลงในรางทั้งน้ำตา เธอเล่าว่า “บอกไม่ถูก ไม่รู้ทำไมน้ำตาไหลไม่หยุด ขนลุกไปทั้งตัว รู้แต่ว่าปลื้ม ชื่นใจ ประทับใจไปหมด”

หลังกลับจากงานหล่อหลวงปู่ เวลาประมาณตี ๓ คุณญุตินันท์ต้องออกไปทำงานที่ต่างจังหวัดเช่นเคย ปกติคุณแม่ไปด้วย แต่ครั้งนี้

“ตัวแทนบริษัทประกันบอกว่า ‘ไม่ต้องไปหาแล้ว ไม่ได้คืนหรอก’ ที่เขาพูดอย่างนี้เพราะที่ผ่าน ๆ มา สถิติรถหายกับสถิติได้รถคืนไม่สมดุลกันเลย”

เธอมีเพื่อนใหม่ร่วมเดินทางแทนคุณแม่ ในขณะที่เธอแวะเข้าห้องน้ำ เพื่อนบอกว่า “เดี๋ยวมา รออยู่ที่นั่นะ” เธอรออยู่ตั้งนาน เพื่อนก็ไม่กลับมา พอเปิดกระเป๋าคูจึงรู้ว่ากุญแจรถไม่อยู่แล้ว คือเพื่อนใหม่เปลี่ยนสถานะเป็นโจรขั้บรถของเธอไปไหนแล้วก็ไม่รู้ ทั้งให้เธอนั่งร้องไห้อยู่เป็นนานสองนาน

พอกลับถึงบ้าน เมื่อเธอเล่าเรื่องให้ทุกคนฟัง คุณแม่ของเธอก็พูดจาเป็นมงคลสุด ๆ ว่า “มันจะเอารถไปได้ยังไง หลวงปู่ท่านนั่งอยู่ในรถ” ฟังแล้วกำลังใจมาเป็นกอง แล้วคุณแม่ก็บอกให้เธอนึกถึงหลวงปู่ นั่งสมาธิแล้วอธิษฐานจิตกับหลวงปู่ และยังบอกอีกว่า “แม่มั่นใจว่า ยังไงก็ต้องได้คืน”

จากนั้น ทุกคนก็ช่วยกันอธิษฐานจิต คุณป้าอธิษฐานว่า “ขออานุภาพของหลวงปู่ช่วยให้หลานสาวได้รถคืนภายใน ๒๔ ชั่วโมงด้วยเถิดเจ้าค่ะ”

ต่อมา คุณญาติพี่น้องและคุณพ่อคุณแม่ก็เตรียมตัวออกตามหารถ แต่ตัวแทนบริษัทประกันบอกว่า “ไม่ต้องไปหาแล้ว ไม่ได้คืนหรอก” ที่เขาพูดอย่างนี้เพราะที่ผ่าน ๆ มา สถิติรถหายกับสถิติได้รถคืนไม่สมดุลกันเลย บางครั้งจับขโมยได้ แต่ไม่มีรถมาคืนให้ เพราะว่าเอาไปขายที่ชายแดนเรียบร้อยแล้ว แต่คุณญาติพี่น้องกับคุณแม่เชื่อมั่นในอานุภาพของหลวงปู่ จึงยืนยันว่าจะตามหารถต่อไป

เชื่อไหมว่า ภายในเวลาไม่ถึง ๒๔ ชั่วโมง ตรงตามที่คุณป้า
อธิษฐานไว้ พวกเขาบรรจรถอยู่ที่บ้านหลังหนึ่ง จึงโทรศัพท์แจ้ง
ตำรวจทันที และในที่สุดก็ได้รถคืนในเช้าวันรุ่งขึ้น !!

คิดดูก็น่าแปลก วิสัยจรเวลาขโมยของไปแล้วจะต้องเอาไปซ่อน
ไว้ไม่ให้ใครเห็น แต่นี่กลับเอามาจอดไว้ให้คนเห็นง่าย ๆ ไม่เอาอะไรคลุม
แถมยังมีสิ่งล่อใจให้คุณญาตินั่นที่ไปหารถในบริเวณนั้นอีกด้วย

คุณญาตินั่นก็บอกว่า “ทันทีที่ได้รถคืน ก็วิ่งเข้าไปจอดรถ น้ำตา
ไหล แล้วเข้าไปดูของในรถ อัจฉริยะมากของทุกอย่างที่อยู่ตรงรูปหลวงปู่
อยู่ครบหมด ไม่มีการเคลื่อนย้ายเลย เหมือนกับขโมยมองไม่เห็น มีทั้ง
กระเป๋าสตางค์ บัตร ATM และเอกสารสำคัญ บอกตรง ๆ เลยว่ายิ่งกว่า
ถูกรางวัลที่ ๑ อีก นี่ถ้าไม่ได้ไปงานหล่อหลวงปู่ ไม่รู้จะเป็นยังไง”

▪ การที่คุณญาตินั่นที่รถหายแล้วได้คืน นับว่ามีบุญมาก เพราะ
ปกติรถหายยากที่จะได้คืน ขนาดโทรศัพท์หายยังไม่ค่อยได้คืนเลย แต่
กรณีนี้ คุณป้ากับคุณแม่อยู่ในบุญมาตลอด และมีความเคารพรักเชื่อมั่น
ในหลวงปู่อย่างสูงตลอดมา แถมคุณญาตินั่นที่ เจ้าของรถ ก็เพิ่งไป
เติมบุญมาจากวัดด้วยการหล่อหลวงปู่ ซึ่งเป็นบุญใหญ่มาก ๆ และยัง
หล่อด้วยความปลื้มปีติจนน้ำตาไหล การทำบุญด้วยความปลื้มปีติ
ย่อมจะได้บุญมากกว่าไม่ปลื้ม ยิ่งปลื้มในการหล่อรูปเหมือนหลวงปู่
พระผู้ปราบมาร ผู้เป็นเอื้อนาบุญอันเลิศ ยิ่งได้บุญมหาศาล ส่งผลให้ได้
สมบัติที่หายกลับคืนมา